

Решение № 55

Номер 55   Година 20.03.2020   Град Мадан

Районен Съд - Мадан

На 20.02   Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател: Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Тоничка Кисьова

Гражданско I инстанция дело

номер 20195430100213 по описа за 2019 година

Производството е по реда на чл.226,ал.1 от КЗ /отм./във вр. с §22 от ПЗР на КЗ. Ищецът А. С. М. с ЕГН * с адрес г. С., общ.Р. е предявила срещу Застрахователно дружество "Б...." с ЕИК ***,със седалище и адрес на управление гр.С., Б..".... ." № .. в качеството му на застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на лек автомобил марка Мицубиши, модел ***, с рег. № ***** иск за обезщетение с правно основание чл.226,ал.1 от КЗ/отм./ във вр с §22 от ПЗР на КЗ за заплащане на причинените ѝ имуществени вреди в размер на 1254,72 лева, представляващи разходи за лечение, ведно със законната лихва от предявяване на иска.

Ищецът А. С. М. твърди в исковата си молба, че на 21.12.2015г. около 7,05 часа в гр.Р. на ул.“.....“ на пешеходната пътека срещу Специализирана болница за рехабилитация „Родопи“ при пресичане на пътното платно със спокоен ход била блъсната от лек автомобил марка Мицубиши, модел *****, с рег. № *****, управляван от С. Р. Д. и движещ се в посока от с.Елховец към центъра на града. Твърди, че водачът е нарушил правилата за движение и по непредпазливост ѝ е причинил множество телесни увреждания.Твърди още, че след пътнотранспортното произшествие е била настанена в тежко състояние в М. „Д. Б. Ш. в гр.С., където са и направени редица изследвания и медицински интервенции и е била изписана на 24.12.2015г. Във връзка със силните болки които е изпитвала на 29.12.2015г. ѝ е извършен контролен преглед и ренгенография, при която е установена фрактура на ос ишии в ляво и лява пубисна кост и фрактура на 9-то ребро в ляво.От извършените изследвания се установява, че вследствие на удара при ПТП на ищцата са били причинени следните увреждания: контузия на областта на гръдния кош, фрактура на 9-то ребро по задната аксирална линия и фрактура

на ос ишии в ляво и лява пубисна кост. Твърди се също, че ищцата е продължила да се лекува в домашни условия по дадените указания за подходящ режим, като е продължила да приема множество медикаменти-аналгетици. Във връзка с лечението на 14.01.2016г. е закупила лекарства за сумата от 84 лева-Алгесан-2 бр.,Депароид-2 бр., Дексофен-2 бр., Дексофен саше-1 опаковка и Аналгин 10 броя. На 23.06.2016г. е закупила лекарства за сума от 70,72 лева -Аналгин-10 бр., Дексофен саше-1опаковка,Волтарен дел-2 бр. И Енстра-3 бр.На 07.07.2017г. е направила ЯМР изследване на таз,торакас, торалумбален отдел и консултация при лекар-специалист за 1100 лева.

В исковата молба се твърди още, че с влязла в сила Присъда № 7/31.07.2018г. по НОХД № 60/2017г. по описана МРС С. Р. Д. е признат за виновен за настъпилото ПТП на 21.12.2015г.От Констативен протокол за ПТП 17/21.12.2015г. и от справка в информационната система на Гаранционен фонд е видно, че управлението от С. Д. автомобил Мицубиши *****, с рег. № ***** има валидно сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ със ЗД „Б. И.“ с полица № BG/02/*16, валидна от 05.05.2015г. до 04.05.2016г. Сочи се още, че с молба В.№ ОК-146984/07.03.2019г. до ЗД „Б. И.“ ищцата е поискала изплащане на обезщетение за имуществени вреди, като до момента няма постъпило плащане. Във връзка с лечението си ищцата е направила разходи за медицински консумативи, лекарства и такси в размер на 1254,72 лева, които претендира да й бъдат възстановени от застрахователя, ведно със законната лихва от предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника ЗД“Б. И.“ , Ч. пълномощника му А. Н.-С., с който оспорва предявения иск като неоснователен и моли същият да бъде отхвърлен. Излагат се доводи, че с молба В.№ ОК-146984/07.03.2019г. ищцата е отправила искане до ЗД“Б. И.“ , да й заплати обезщетение в размер на 1381,85 лева за причиненият ѝ „имуществени вреди-болки,страдания и стрес“ във връзка с ПТП, настъпило на 21.12.2015г. Сочи се, че болките, страданията и стреса по своята същност представляват неимуществени вреди и не касаят претенцията за заплащане на имуществени вреди,като молбата е депозирана 4 години след ПТП. В ЗД“Б. И.“ не е депозирана молба от ищцата за заплащане на имуществени вреди.Твърди се, че увреденото лице има право да иска обезщетение от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ след като отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция с посочване на пълни и точни данни за банковата сметка, по която застрахователя да извърши плащания. Ответникът прави и възражение за съпричиняване от пострадалото лице, поради нарушаване на правилата за движение от него- чл. 113,ал.1,т.1 от ЗДвП.Сочи се, че ищцата е предприела пресичане без да се съобрази с конкретната пътна обстановка, със скоростта и посоката на движение на преминаващия автомобил. В момента, в който тя е стъпила на платното за движение водачът на автомобила не е имал техническа възможност да спре и да избегне сблъсъка , въпреки ниската скорост, с която се е движел-35 км/ч. Ищцата е предприела внезапно пресичане на пътното платно и то в зона след пешеходната пътека, като не се е съобщила с приближаващия автомобил, с което е нарушила забраната по чл.114 от ЗДвП. Посочените обстоятелства са установени с влязло в сила решение по гр.д.№ 2383/2016г. на СГС, с което е прието, че понесените от ищцата вредни последици са настъпили от нейни противоправни действия и бездействия и приносът ѝ е равен на този на водача. ЗД“Б. И.“ е осъдено да заплати на ищцата сумата от 25 000 лева обезщетение на неимуществени вреди по застраховка „Гражданска отговорност“ на

автомобилистите за настъпилото на 21.12.2015г. ПТП, ведно със законната лихва, считано от 21.12.2015г., като е отхвърлил иска за разликата до предявения размер от 50 000 лева. Поради това и към евентуално направените от ищцата имуществени вреди нейния принос е равен на този на водача.

Освен нарушаване на правилата за движение ищцата е с нарушено зрение-старчески катаракти, което ѝ е попречило да възприеме обективната обстановка. Тя е с оперирано дясно око за катаракта и с установена катаракта на лявото, за което ѝ е назначена операция, видно от представените медицински документи. Посоченото състояние не е позволило на ищцата да възприеме адекватно движещите се МПС и да предприеме адекватни действия.

Оспорва се и размера на предявената имуществена претенция, като се твърди, че закупените лекарства и заплатените изследвания не са пряко свързани със спецификата на травмата и нейното лечение. От представените по делото два броя рецептурни бланки без дата, с които са изписани аспирин-протект и хепароид гел освен, че от тях не може да се определи периода, за който са изписани и в полза на кое лице, не съответстват на описаните в исковата молба и закупени с представените фактури лекарства. След като не са изписани по лекарско предписание, то закупуването им не е било наложително или е било по друг повод. Представената фактура № *1/07.07.2017г. от „МДЛ-Русев“-клон С. на стойност 1110 лева за извършено изследване с ЯМР е почти две години след инцидента, поради което не е в пряка връзка с него. Приложените към исковата молба амбулаторни листове не отразяват травми, свързани с ПТП.

В съдебно заседание ищцата Ч. пълномощника си адв. В. О. поддържа иска си.

Ответникът ЗД“Б. И.“, Ч. пълномощника си адв. Ш. Щ., преупълномощена от адв. С. Н.-С. оспорва иска и поддържа отговора на исковата молба.

Маданският районен съд, като взе предвид изложеното в исковата молба, възраженията в отговора и след преценка на събраните по делото доказателства прие за установено от фактическа страна следното:

От Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 17/21.12.2015г. се установява, че на 21.12.2015г. около 7,05 часа в гр.Р. на ул.“...“ до пресечката за ФСМП гр.Р. е настъпило ПТП като С. Р. Д. с ЕГН *, като водач на лек автомобил марка Мицубиши, модел *****, с рег. № *****, собственост на „...“ ООД, с ЕИК **** не спира да пропусне пешеходката А. С. М. с ЕГН * от с.С., общ.Р. до пешеходната пътека тип“Зебра“ и я блъска.

С влязла в сила присъда № 7/31.07.2018г., постановена по НОХД № 60/2017г. по описа на МРС С. Р. Д. с ЕГН * е признат за виновен в това, че на 21.12.2015г. около 7,15 часа в гр.Р. при управление на МПС-лек автомобил марка Мицубиши, модел *****, с рег. № ***** в посока на движение ул.“.....“ към кръстовището с ул. „Стефан Стамболов“ е нарушил правилат за движение -чл.20 ,ал.1 и ал.2 и чл.119 от ЗДвП, като не е пропуснал пресичащата платното от дясно на ляво спрямо посоката на движение пешеходка А. С. М. с ЕГН * и по непредпазливост ѝ е причинил средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на таза, причинило трайно затрудняване движението на долните крайници, като деянието е извършено на пешеходна пътека, поради което на основание чл.343,ал.3,предл.последно,„б.“а“, предл.II, във вр. с ал.1,б.“б“, предл.II, във вр. с чл.342, ал.1, предл.III,във вр. с чл.55,ал.1,т.1от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от шест месеца, което на основание чл. 66,ал.1 от НК е отложено за срок от три години.

От Епикриза № 1386 по ИЗ 16096 се установява, че ищцата е постъпила на лечение в М. „Б. Ш. гр.С. на 21.12.2015г. и е изписана на 24.12.2015г. като е

установена фрактура на 9-то ребро в ляво по предна аксиларна линия.

От Епикриза по ИЗ № 2190 е видно, че ищцата е провела рехабилитация от 11.10.2016г. до 18.10.2016г. в Специализирана болница за рехабилитация „Родопи“ гр.Р..

От извършена на 07.07.2016г. консултация по документи в „Медико-диагностична лаборатория по ядрено магнитно резонансна диагностика-Русев“ ЕООД гр.С. на рентгенографии на торакс, торако-лумбален гръбнак и таз от проведено изследване на 19.12.2015г. е установено „изразени спондило-дискогенни дегеративни промени в гръбнака, не личат рентгенографски доловими травматични поражения, счупване на девето ляво ребро и на лява срамна кост“. Извършени са още две изследвания с магнитно -резонансна томография в същата лаборатория на 07.07.2017г., от които с първото се установява „нормална следтравматична находка-консолидирани са познатите фрактури на девето ребро и тазовия пръснен отляво. Няма промени в тези отдели на торса“, а с второто изследване се установява „изразени спондило-дискогенни дегенеративни промени на гръбнака, не личат рентгенографски доловими травматични поражения, счупвания на девето ляво ребро и лявата срамна кост“.

От амбулаторен лист № 1630/17.06.2016г. е видно, че ищцата е посетила специалист-травматолог с оплаквания за болки в таза след счупване преди шест месеца по анамнеза с основна диагноза -счупване на пубиса/срамна кост/, като в обективно състояние е отбелязано „самостоятелна походка, палпаторна болезненост в дясна ингвинална зона и върху симфизата.“ Относно терапията е предписано ЛФК домашни условия, като не са предписани медикаменти.

От амбулаторен лист № 1050/06.04.2017г. се установява, че ищцата е посетила отново специалист-травматолог с оплаквания за болка при клякане и ограничена подвижност на таза, болка върху пубисната кост, с основна диагноза- последици от счупване на гръден кош и таз, като от изследването е установено добре зарастнало счупване. Изписана ѝ е терапия с милгама и вимово, както и лумбостат/ортопедичен колан/.

От лабораторни листове № 3971/05.11.2015г., № 4484/21.06.2016г., № 4056/06.12.2016г., № 890/11.04.2017г. и № 891/11.04.2017г. се отнасят до други заболявания на ищцата- старческа катаракта, хипертонично сърце, трахиазис на клепача, увреждания на междупрешлените дискове в поясния и други отдели на гръбначния стълб с радикулопатия и са неотнормисими към спора.

От представените две рецептурни бланки, издадени от Д. К. без дата е видно, че по едната на А. М. е изписан Аспирин протект, а по другата е изписан Хепароид без да е посочено за кое лице е предназначен.

От представените фактури № 539/14.01.2016г. и № 557/23.06.2016г., ведно с касови бонове към тях е видно, че ищцата е закупила от аптека „.....ва-2000“ гр.Р. следните лекарства : по първата фактура за сумата от 84 лева-Алгесан-2 бр., Депароид-2 бр., Дексофен-2 бр., Дексофен саше-1 опаковка и Аналгин 10 броя и по втората фактура за сумата от 70,72 лева -Аналгин-10 бр., Дексофен саше-1 опаковка, Волтарен дел-2 бр. и Енстра-3 бр.

От фактура № */07.07.2017г., ведно с касов бон към нея е видно, че ищцата е заплатила 1100 лева за извършени ЯМР изследвания в „МДЛ-Русев“-клон С. на 07.07.2017г.

С молба В.№ ОК-146984/07.09.2019г. ищцата Ч. пълномощника си адв.Ортакчиев е поискала ЗД „Б. И.“ да ѝ заплати 1381,85 лева за причинените и „имуществени вреди-болки,страдания и стрес, вследствие на ПТП ,настъпило на 21.12.2015г. около 07.05 часа в гр.Р..

От справка в базата данни на Информационния център към Гаранционния фонд на база на подадените данни от застрахователните компании за застраховка „Гражданска отговорност“ се установява, че лек автомобил с ДКН СМ1942АД има валидна застраховка „Гражданска отговорност“, сключена на 05.05.2015г. полица № BG/02/*16, валидна от 05.05.2015г. 18,17 ч. до 04.05.2016г.23,59ч. Представени са и заверено копие от същата полица и добавък към нея от 11.08.2015г.

С влязло в сила на 23.10.2019г. Решение от 10.04.2018г. по гр.д.№ 2383/2016г. по описа на СГС, потвърдено в обжалваната част с Решение № 558/07.03.2019г. по в. гр.д.№ 3782/2018г. по описа на САС е осъдено ЗД „Б. И.“ да заплати на ищцата А. С. М. на основание чл.226,ал.1 от КЗ/отм./ сумата от 25 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за произшествие, осъществено на 21.12.2015г., ведно със законната лихва, считано от 21.12.2015г. до окончателното изплащане на сумата и е отхвърлен иска за разликата до предявения размер от 50 000 лева.

От заключението на вещото лице по назначената по делото съдебно-автотехническа експертиза относно механизма на ПТП се установява, че водачът на лек автомобил „Мицубиши Поджеро“ се е движел в дясната лента по ул. „Атанас Беров“ в гр.Р. в посока от с.Елховец към „Гранична полиция“, по което време пешеходката А. М. се е намирала на десния тротоар и когато автомобилът приближил пешеходната пътека пешеходката е предприела пресичане на пътното платно в посока към болницата. Водачът е реагирал, като е предприел екстремно спиране, засействайки спирачната система, но намирането на пешеходката в опасната зона за спиране на автомобила е направил удара неизбежен в предната дясна част на автомобила. Вина за настъпване на ПТП имат и двамата участници, като водачът не е съобразил всички обективни и субективни фактори за пътната обстановка и е избрал неправилна скорост за движение, която не му е позволила да спре преди пешеходната пътека, а пешеходката с оглед намаленото ѝ зрение, поради скорошна операция от катаракта не е възприела близко движещия се на около 15-20 м автомобил с включени фарове и е предприела пресичане. Водачът при приближаване на пешеходната пътека тип „Зебра“ и бил длъжен да намали скоростта или да спре с цел пропускане на намиращите се на тротоара или стъпили на пешеходната пътека пешеходци, като в случая е нарушил това правило. Възприемайки намерението на пешеходката за пресичане на пътното платно водачът е предприел аварийно спиране, Ч. задействане на спирачната система. Ищцата е предприела пресичане на пешеходната пътека, но без да се съобрази със скоростта и посоката на движение, както и с разстоянието, на което се е намирал приближаващия автомобил, на който в момента на пресичане е попадала в опасната зона. Това е довело до невъзможност от техническа гледна точка автомобилът да спре и да предотвърти процесното ПТП. В съдебно заседание вещото лице допълва, че автомобилът е бил изправен, движел се е по прав участък от пътя, но тъй като е с десен волан, разположението на фаровете е такова, че не осветява дясната страна, където е била пешеходката, а осветяването е в лявото платно. Било е тъмно, пешеходката е била с черни дрехи и е забелязана в последния момент. Най-вероятно пешеходката не е забелязала автомобила, като е казала, че няколко дни преди това ѝ е правена операция от катаракта. Тя е излязла внезапно на пътното платно от гледва точка на аварийното спиране и спирачния път и водачът я е забелязал малко преди пешеходната пътека. Съдът възприема заключението на вещото лице като обективно и компетентно изготвено.

От заключението на вещото лице по назначената съдебно-медицинска експертиза

се установява, че вследствие от претърпяното на 21.12.2015г. ПТП е ищцата е получила контузия на гръден кош в лява гръдна половина, контузия на ляво бедро, счупване на девето ребро в ляво, счупване на седалищна и срамна кост в лявата половина на таза. От представените амбулаторни листове от травматолози и невролози е видно, че ищцата е страдала от придружаващи дегенеративни заболявания, ендокринни заболявания и заболявания на сърдечно-съдовата система, които по своя характер са хронични, продължаващи във времето и задълбочаващи се и не подлежащи на дефинитивно лечение. Настъпилите промени на костите на гръдния кош и таза са консолидирани за срок от 5-6 месеца. Направените и документирани разходи по повод симптоматично лечение на ищцата и отразени във фактури № 539/14.01.2016г. за сума от 84 лева и във фактура № 557/23.06.2016г. за сума от 70,72 лева, издадени от „Нешка Чолакова-2000“ гр.Р. са относими към лечението на травматичните увреди, получени от ищцата, вследствие на процесното ПТП.

Направените разходи за изследвания с ЯМР са извършени във връзка с оплаквания на ищцата от страна на поясния дял на гръбнака, придружени и с периферно нервна симптоматика от страна на долните крайници и не са пряко свързани с диагностицирането и лечението на увредите, настъпили по време на ПТП от страна на таза и гръдния кош. Диагнозата е поставена на 29.12.2015г., когато ищцата е била на контролен преглед в Диагностичноконсултативен блок-Хирургични болести гр.С.. Хронологично диагностиката предшества лечението при изготвяне на терапевтичен план за даболяването. ЯМР не касае пряко увредите, получени от ищцата при ПТП. При него е констатирано наличие на завършил възстановителен процес по смисъла на зараснали анатомични структури. Изследването е свързано с оплаквания по повод дегенеративни и възрастни промени в организма, съществували преди претърпяното ПТП. ЯМР изследване, извършено година и седем месеца по-късно след претърпяното ПТП губи диагностичния си смисъл на вече установени фрактури.

Съдът възприема заключението на вещото лице като обективно и компетентно изготвено.

От показанията на свидетеля Р. Р. М.-син на ищцата, се установява, че след ПТП майка му е лежала в болница, а след изписването му е била 6 месеца на легло, като я гледали снахите ѝ. След шестия месец можела да се изправи, но ходела с два бастуна. Оплаквала се от болки в кръста и краката. Сочи, че на майка му са правени операции на очите, но не си спомня точно кога преди или след катастрофата. Твърди, че преди майка му не е имала други болести, освен проблеми с очите. От нааправените ѝ две операции на очите-едната е в гр.С., а другата в гр.Пловдив.

При така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Предявеният от ищцата срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ иск е с правно основание на чл.226,ал.1 от КЗ /отм./във вр. с §22 от ПЗР на КЗ за обезщетение за имуществени вреди в размер на 1254,72 лева, представляващи разходи за лечение на причинените на ищцата увреждания, вследствие на претърпяно ПТП на 21.12.2015г.

Съгласно § 22 от ПЗР на КЗ за застрахователните договори, сключени преди влизането в сила на този кодекс, се прилага част четвърта от отменения Кодекс за застраховането, освен ако страните договорят друго след влизането в сила на този кодекс. КЗ е обнародван в ДВ, бр. 102 от 29.12.2015г.и е сила от 01.01.2016г. От приетата като доказателство по делото полица № ВГ/02/*16, се установява, че лек

автомобил с ДКН**** има застраховка „Гражданска отговорност“ валидна от 05.05.2015г. 18,17 ч. до 04.05.2016г.23,59 ч. Следователно за настоящия случай съгласно §22 от ПЗР на КЗ е приложима част четвърта от отменения Кодекс за застраховането, тъй като застрахователния договор е сключен на 05.05.2015г. преди влизане на сила на КЗ на 01.01.2016г.

Съгласно чл.226,ал.1 от КЗ/отм./ увреденият, спрямо който застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя. Пострадалият може да предяви иск за заплащане на обезщетение за претърпените имуществени и неимуществени вреди пряко срещу застрахователя по задължителна застраховка "Гражданска отговорност", спрямо която застрахователят е отговорен.

Между страните не е спорно, че на 21.12.2015г. около 7,05 часа в гр.Р. на ул. "Атанас Буров" на пешеходната пътека срещу Специализирана болница за рехабилитация „Родопи“ при пресичане на пътното ищцата е била блъсната от лек автомобил марка Мицубиши, модел *****, с рег. № *****, управляван от С. Р. Д., при което са й били причинени следните увреждания: контузия на областта на гръдния кош, фрактура на 9-то ребро по задната аксирална линия и фрактура на ос ишии в ляво и лява пубисна кост в ляво. Тези обстоятелства се установяват от приложените към делото Констативен протокол за ПТП № 17/21.12.2015г., влязла в сила присъда № 7/31.07.2018г. по НОХД № 60/2017г. на МРС, заключението на САТЕ, приложените по делото медицински документи и заключението на СМЕ. Влязлата в сила присъда на основание чл.300 от ГПК е задължителна за съда, който разглежда гражданските последици от деянието относно това дали е извършено, неговата противоправност и виновността на дееца.

Спорно е обстоятелството дали е налице съпричиняване от страна на ищцата по смисъла на чл. 51, ал.2 от ЗЗД, както и дължимо ли е претендираното обезщетение за имуществени вреди на същата и неговия размер. Съгласно разпоредбата на чл. 51, ал.2 от ЗЗД, основание за намаляване на размера на отговорността на делинквента е, ако и пострадалият е допринесъл за настъпването на вредите. Такова съпричиняване е налице, когато освен с поведението на делинквента увреждането се намира в пряка причинно-следствена връзка и с поведението на самия увреден. Съпричиняването има обективен характер, като от значение е единствено наличието на такава обективна причинно-следствена връзка, а е ирелевантно субективното отношение на пострадалия. Принос по смисъла на чл. 51, ал.2 от ЗЗД е налице винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди. Ответникът, Ч. своя процесуален представител твърди, че такова съпричиняване в конкретния случай е налице, тъй като при процесното ПТП ищцата е нарушила забраната по чл.114 от ЗДвП, пешеходците да не навлизат внезапно на платното за движение и да пресичат при ограничена видимост. От заключението на вещото лице по приетата САТЕ се установява, че вина за настъпването на ПТП имат и двамата участници. Ищцата се е намирала на десния тротоар и когато автомобилът е приближил пешеходната пътека е предприела внезапно пресичане на пътното платно в посока към болницата, на което водачът е реагирал, като е предприел екстремно спиране, задействайки спирачната система, но намирането на пешеходката в опасната зона за спиране на автомобила е направил удара неизбежен в предната дясна част на автомобила. Водачът не е съобразил всички обективни и субективни фактори за пътната обстановка и е избрал неправилна скорост за движение, която не му е позволила

да спре преди пешеходната пътека, а ищцата с оглед намаленото ѝ зрение, поради скорошна операция от катаракта не е възприела близко движещия се на около 15-20 м автомобил с включени фарове и е предприела пресичане на пешеходната пътека, но без да се съобрази със скоростта и посоката на движение, както и с разстоянието, на което се е намирал приближаващия автомобил, на който в момента на пресичане е попадала в опасната зона в нарушение на чл. 113, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Това е довело до невъзможност от техническа гледна точка автомобилът да спре и да предотвърти процесното ПТП.

До същия извод е достигнал съда и в приложеното по делото влязло в решение по гр.д.№ 2383/2016г. по описа на СГС, потвърдено в обжалваната част с Решение № 558/07.03.2019г. по в.гр.д.№ 3782/2018г. по описа на САС, с което на ищцата е присъдено обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди от същото ПТП. В мотивите на решението съдът е приели, че ищцата е нарушила правилото на чл.113, ал.1, т.1 от ЗДвП преди да навлезе на платното за движение, да се съобрази с приближаващите се пътни превозни средства, с което е допринесла за настъпването на ПТП и за претърпените вреди.

С оглед на това съдът приема, че това поведение на ищцата се намира в причинно-следствена връзка с увреждащото ПТП, тъй като Ч. него е улеснено настъпването на вредите, което обосновава извода за наличие на съпричиняване от страна на ищцата в равна степен с водача по смисъла на чл. 51, ал.2 от ЗЗД.

От показанията на свидетеля Р. М., преценени по реда на чл.172 от ГПК се установява, че преди ПТП ищцата е имала проблеми със зрението и е претърпяла две операции на очите. Това се потвърждава и от представените амбулаторни листове, от които е видно, че е имала старческа катаракта и на двете очи. Свидетелят твърди още, че в продължение на шест месеца майка му е била на легло и се е оплаквала от болки в кръста и краката.

От заключението на приетата по делото СМЕ се установява, че закупените от ищцата лекарства, за които са издадени приложените по делото фактури № 539/14.01.2016г. за сума от 84 лева и № 557/23.06.2016г. за сума от 70,72 лева, издадени от „Нешка Чолакова-2000“ гр.Р. са относими към лечението на травматичните увреди, получени от ищцата, вследствие на процесното ПТП. Фактурите са издадени с получател А. С. М., към тях са приложени касови бонове, поради което съдът приема, че същите са закупени от ищцата и с оглед заключението на вещото лице по СМЕ са били необходими и са относими към лечението на травматичните увреждания ,получени от ищцата вследствие на претърпяното ПТП. В тази част относно сумата от 154,72 лева по посочените две фактури искът за имуществени вреди е основателен. С оглед приетото от съда съпричиняване на вредите от страна на ищцата това обезщетение за имуществени вреди следва да се намали на половина до сумата от 77,36 лева, която сума ще следва да бъде осъден ответника да заплати на ищцата на основание чл.226, ал.1 от КЗ /отм./, ведно със законната лихва, считано от завеждане на иска 12.06.2019г., както е поискано от ищеца, а в останалата част до претендираната сума от 154,72 лева искът ще следва бъде отхвърлен.

Ще следва да бъде отхвърлен и иска за обезщетение на имуществени вреди в размер на 1100 лева по фактура № */07.07.2017г.,представляващо разходи за извършени ЯМР изследвания. От заключението на вещото лице по СМЕ се установява, че изследванията с ЯМР са извършени във връзка с оплаквания на ищцата от страна на поясния дял на гръбнака, придружени и с периферно нервна симптоматика от страна на долните крайници и не са пряко свързани с диагностицирането и лечението на увредите, настъпили по време на ПТП от

страна на таза и гръдния кош. Диагнозата е поставена на 29.12.2015г., когато ищцата е била на контролен преглед в гр.С., а хронологично диагностиката предшества лечението при изготвяне на терапевтичен план за даболяването, поради което ЯМР не касае пряко уврежданията, получени от ищцата при ПТП. При него е констатирано наличие на завършил възстановителен процес по смисъла на зараснали анатомични структури. Изследването е свързано с оплаквания по повод дегенеративни и възрастни промени в организма, съществували преди претърпяното ПТП и е извършено година и седем месеца след претърпяното ПТП, поради което губи диагностичния си смисъл на вече установени фрактури.

По изложените съображения претендираните имуществени вреди за направени ЯМР изследвания в размер на 1100 лева са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

Относно разноските ищцата претендира в исквата молба заплащане на разноски за адвокатско възнаграждение и държавна такса. По делото е представено само пълномощно, с нотариална заверка на подписа с рег.№ 1110/13.05.2019г., с което ищцата е упълномощила А. О. да я представлява във връзка с предявяването на иск за причинените ѝ имуществени вреди от ПТП, настъпило на 21.12.2015г. в гр. Р.. Договор за правна помощ и съдействие между ищцата и пълномощникът ѝ не е представен по делото. На основание чл.83,ал.1,т.4 от ГПК ищцата е освободена от внасянето на държавна такса, поради което ищцата е направила разноски в размер на 10 лева за призоваване на свидетел, каквато сума съдът е разпоредил да внесе и е изплатена на свидетеля.

Ответникът е направил разноски в размер на 681,40 лева по представения списък по чл.80 от ГПК, от които 381,40 лева адвокатско възнаграждение и 300 лева за САТЕ. 200 лева са разноските за СМЕ, платени от бюджета на съда.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 81 във вр. с чл.78,ал.1 от ГПК ще следва да бъде осъден ответника да заплати на ищцата 0,62 лева съразмерно с уважената част от иска.

Ще следва ищцата да бъде осъдена да заплати на ответника на основание чл. 78,ал.3 от ГПК разноски по делото съразмерно с отхвърлената част от иска в размер на 639,39 лева.

Ще следва да бъде осъден ответника да заплати по сметка на МРС държавна такса в размер на 50 лева и разноски за СМЕ в размер на 200 лева.

Мотивиран от горното Маданският районен съд

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО "Б...." с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.С., Б.."...." №.., представлявано заедно от изпълнителните директори С. С. П. и К. Д. К. да заплати на А. С. М. с ЕГН * с адрес с.С., общ.Р. на основание чл.226,ал.1 от КЗ/отм./ сумата от 77,36 лева/седемдесет и седем лева и 36 ст/, представляваща обезщетение за имуществени вреди-разходи за лекарства по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за пътно-транспортно произшествие, осъществено на 21.12.2015г., ведно със законната лихва от предявяване на иска-12.06.2019г. до окончателното ѝ изплащане.

ОТХВЪРЛЯ предявения от А. С. М. с ЕГН * с адрес с.С., общ.Р. срещу ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТ.. .., представлявано заедно от изпълнителните директори С. С. П. и К. Д. К. иск с правно основание чл.226,ал.1 от КЗ/отм./за заплащане на обезщетение за имуществени вреди по застраховка „Гражданска

отговорност“ на автомобилистите за пътно-транспортно произшествие, осъществено на 21.12.2015г., за разликата над 77,36 лева до 1254,72 лева като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО “Б. И.” с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.С., Б..“Д...” № .., представлявано заедно от изпълнителните директори С.С. П. и К. Д. К. да заплати на А. С. М. с ЕГН * с адрес с.С., общ.Р. ищцата разноски по делото в размер на 0,62 лева съразмерно с уважената част от иска.

ОСЪЖДА А. С. М. с ЕГН * с адрес с.С., общ.Р. да заплати на ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО “Б. И.” с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.С., Б..“...” № ..., представлявано заедно от изпълнителните директори С. С. П. и К. Д. К. разноски по делото съразмерно с отхвърлената част от иска в размер на 639,39 лева.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО “Б. И.” с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.С., Б..“Д...” № .. представлявано заедно от изпълнителните директори С.С. П. и К. Д. К. да заплати по сметка на Районен съд -Мадан държавна такса ва размер ана 50 лева и разноски за СМЕ в размер на 200 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд-С..

СЪДИЯ: